

บันทึก

เรื่อง สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙  
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๕/๑๖๐๖๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องจากที่ประชุม คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ของนายผดุงศักดิ์ อุดรพิมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม แล้ว มีมติมอบให้กระทรวงมหาดไทยหารือใน ปัญหาข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่า กรณีงานมงคลสมรส งานวันเกิด ฯลฯ ที่จัดใน สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ และมีการร่ำวง สีสาค ของผู้ที่มาร่วม ในงาน จะถือเป็นการแสดงอื่นใดเพื่อความบันเทิงตามความหมายในมาตรา ๓ (๔) ดังกล่าว ข้างต้นได้หรือไม่ หรือการกระทำดังกล่าวจะถือว่าเป็นการดำเนินกิจการสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ฯลฯ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ ฯลฯ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อ กฎหมายนั้นด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณา ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(สำนักงานปลัดกระทรวง)เป็น ผู้ชี้แจงรายละเอียดของปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ นั้น มุ่งหมายที่จะควบคุมสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังประโยชน์ในการค้าตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ฉะนั้น การ

<sup>๑</sup> มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานเต้นรำ ร่ำวง หรือร้องเง้ ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ
- (๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิง บำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า
- (๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า
- (๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดง ดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

พิจารณาว่าสถานที่ใดจะมีลักษณะเป็นสถานบริการตามความหมายของพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงต้องพิจารณาจากตัวผู้จัดให้มีบริการในสถานที่และเป็นการจัดเพื่อหวังประโยชน์ในการค้าเป็นสำคัญ ถ้าผู้จัดให้มีบริการเป็นเจ้าของสถานที่ สถานที่นั้นย่อมมีลักษณะเป็นสถานบริการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ แต่ถ้าผู้อื่นนอกจากเจ้าของสถานที่เป็นผู้จัดให้มีบริการก็ย่อมไม่เป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ เพราะมิได้จัดให้มีบริการเพื่อหวังประโยชน์ในการค้า ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้มาใช้บริการในสถานที่ตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจัดงานมงคลสมรส งานวันเกิด หรืองานเลี้ยงสังสรรค์อื่นอันมีลักษณะเป็นการชั่วคราวและจัดให้มีการร้องหรือลีลาศในระหว่างผู้ที่มาร่วมงานกันเองด้วยนั้น จึงเห็นได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้มาใช้บริการในสถานที่นั้นเป็นผู้จัดให้มีขึ้นเพื่อความรื่นเริงของผู้ที่มาร่วมงานเองโดยมิได้หวังประโยชน์ในการค้า ดังเช่นเจ้าของสถานที่เป็นผู้จัดให้มีขึ้นเป็นปกติธุระ และในกรณีเช่นนี้ ก็ไม่เป็นการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงตามมาตรา ๓ (๔) เพราะการแสดงอื่นใดดังกล่าวหมายถึงการแสดงที่เจ้าของสถานที่จัดให้ผู้มาใช้บริการในสถานที่ได้ชมโดยหวังประโยชน์ในการค้า เช่น การแสดงมายากลหรือฟลอร์โชว์

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๒๖